

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/100/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914010648
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Szalay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7914010648.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zoltána Szalaya a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Evžena Kelija, v trestnej veci obžalovaného N. T., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. prerokoval na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. novembra 2016 odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 24. 5. 2016, sp. zn. 5T/151/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd obžalovaného N. T. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod skutkov obžaloby Okresnej prokuratúry Trebišov sp. zn. 1 Pv 511/14 zo dňa 26.11.2014, ktorý mal spáchať tak, že

1. dňa 18.07.2014 v čase okolo 18.30 hod. v obývacej izbe rodinného domu č. XXX v obci Q., okres U., po predchádzajúcej hádke pristúpil k svojej družke V. T., nar. XX.XX.XXXX, ktorú najprv chytil pod krkom a škrtil ju rukami a následne ju začal bezdôvodne udierať do oblasti tváre, najprv otvorenou dlaňou a potom niekoľkokrát aj zovretou päťou, pričom zároveň kričal slová „Ty kurvo, degeško, špino, teraz ce zabijem!“, následne od fyzického útoku upustil až po prosbách V. T., aby ju už prestal biť, čím takto svojím konaním u nej vzbudil dôvodnú obavu o svoj život a zdravie a taktiež jej spôsobil zranenie, a to pohmoždenie drieku a tváre s dobou liečenia do 7 dní,

2. dňa 22.07.2014 v čase okolo 20.30 hod. v obývacej izbe rodinného domu č. XXX na ul. R. v obci Q., okres U., po predchádzajúcej hádke a pod vplyvom alkoholu pristúpil k svojej družke V. T., ktorú bezdôvodne jedenkrát udrel otvorenou dlaňou do oblasti tváre, pričom zároveň kričal slová „Ty kurvo, degeško, ja ce zabijem, zabijem ce išče skorej jak príde polícia a kec me zoberú a pušča me z tej klitky, ta ce zabijem potom!“, ktorá z obavy o svoj život a zdravie utiekla do vedľajšej izby, kde cez mobilný telefón privolala políciu, pričom k jej zraneniu nedošlo,

a ktoré boli právne kvalifikované ako pokračujúci prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák.,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil odvolanie okresný prokurátor, ktoré aj písomne odôvodnil.

V dôvodoch podaného odvolania uviedol, že okresný súd nezistil správne a úplne skutkový stav a pochybil v tom, že neuznal obžalovaného N. T. za vinného zo spáchania skutkov obžaloby, ktoré boli právne kvalifikované ako pokračujúci prečin

nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák..

Vytkol okresnému súdu nesprávne a nedostatočné vyhodnotenie dôkazov, ktoré boli zabezpečené v rámci prípravného konania. Ide o hodnotenie výpovede svedkyne - poškodenej V. T. z prípravného konania, i keď sa pripúšťa, že následne svoju výpoveď pozmenila. Zmenené výpovede poškodenej bolo potrebné považovať za účelové v snahe pomôcť obžalovanému. Pri rozhodovaní okresný súd neprihliadol k výpovedi svedkyne M. S., ktorá nepriamo usvedčila obžalovaného zo spáchania skutku. V tomto smere ako nepriamy dôkaz, podľa odvolateľa, mali slúžiť i výpovede príslušníkov PZ Z. H. a I. O.. Nestotožnil sa ani s názorom súdu, že výsluchy vykonané za prítomnosti práve policajtov Z. H. a I. O. nemohli byť považované za relevantné.

Navrhol, aby krajský súd prehodnotil vykonané dôkazy vo vzťahu k obžalovanému, ktorý v minulosti bol pre podobné činy už postihnutý a oslobodzujúci rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade odvolania okresného prokurátora preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pri preskúmaní správnosti konania, ktoré napadnutému oslobodzujúcemu rozsudku predchádzalo, krajský súd zistil, že prvostupňový súd postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku. Na hlavnom pojednávaní v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mohol a mal, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré tento proces upravujú. V odôvodnení napadnutého rozsudku veľmi podrobne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Veľmi podrobne a presvedčivo sa vysporiadal s dôkazmi, ktoré si navzájom odporovali a správne tieto vyhodnotil. Právne úvahy prezentované v odôvodnení dotknutého rozhodnutia sú podložené príslušnými zákonnými ustanoveniami a záverečný názor súdu na prejednávanú vec, keď obžalovaného spod obžaloby oslobodil, je presvedčivý, opodstatnený z hľadiska vecnej správnosti a zároveň zákonný a spravodlivý.

Odôvodnenie oslobodzujúceho rozsudku učinil prvostupňový súd v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. a krajský súd sa bez výhrad s týmto stotožňuje a na toto odôvodnenie odkazuje.

Odvolací súd reagujúc na námietky odvolateľa uvádza, že podstatou týchto je jeho iné hodnotenie vykonaných dôkazov oproti hodnoteniu, ktoré vykonal prvostupňový súd. Odvolateľ v písomne podanom odvolaní poukázal na vlastné hodnotenie dôkazov, na vlastné predstavy záverov, ktoré by mali z týchto dôkazov vyplývať a ktoré podľa neho poskytujú dostatočný podklad pre uznanie viny obžalovaného v prejednáwanej veci.

V súvislosti s oslobodzujúcim výrokom prvostupňového súdu podľa písmena a) § 285 Tr. por. krajský súd pripomína, že na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku, ale z jeho spáchania obžalovaného i usvedčujú a súčasne vylučujú možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania.

V § 2 ods. 10 Tr. por. je upravená zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci, z ktorej okrem iného vyplýva, že orgán činný v trestnom konaní sám určuje mieru dokazovania, ktoré musí v konaní vykonať, aby bola požiadavka náležitého zistenia skutkového stavu veci splnená. Orgán činný v trestnom konaní musí vykonať také dôkazy, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Ak vykonané dôkazy v konaní pred súdom nebudú stačiť na uznanie viny obžalovaného a ak nebude možné vykonať iné dôkazy s cieľom vyvrátiť dôvodné pochybnosti, bude nevyhnutné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby pri rešpektovaní zásady in dubio pro reo, t.j. v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Použitie zásady in dubio pro reo, ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. prichádza do úvahy vtedy, ak dôvodné pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti trvajú aj naďalej.

Obžalovanému musí byť vina preukázaná. Obžalovaný nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech. Teda, ak obžalovaný niektorú okolnosť nepoprie, nemožno z toho vyvodzovať záver, že táto okolnosť zodpovedá skutočnosti a nemožno z toho vyvodiť záver, že také tvrdenie je nepravdivé. Odsudzujúci rozsudok môže byť vydaný len v prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obžalovaného. V prípade, ak vina obžalovaného nie je preukázaná, musí byť spod obžaloby oslobodený.

K odvolacím námietkam prokurátora je potrebné v zhode s vyššie uvedenými všeobecnými závermi uviesť nasledovné.

Odvolanie prokurátora je vlastne len kritickou polemikou s hodnotením dôkazov okresným súdom, pričom názory prezentované prokurátorom v odvolaní žiadnym spôsobom nevyvracajú logickosť a vecnú správnosť týchto záverov a neobsahujú ani logické zdôvodnenie kritizovaných nesprávností zo strany okresného súdu.

Napokon vo vzťahu k výsluchom svedkov Z. H. a I. O. okresný prokurátor nereaguje ani na stanovisko Trestnoprávneho kolégia NS SR sp. zn. Tpj/63/2009.

Aj podľa názoru krajského súdu po starostlivom a nestrannom zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti neboli preukázané všetky okolnosti žalovaných skutkov a teda nebola vylúčená možnosť akéhokoľvek iného záveru než je uvedené v obžalobe prokurátora. V dôsledku uvedeného bolo potom potrebné postupovať v súlade s tradičnou trestnoprávnou zásadou in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Keďže odvolateľ neuviedol žiadne také okolnosti, ktoré by mali za následok iný záver ako vyvodil prvostupňový súd, krajský súd jeho odvolanie postupom podľa § 319 Tr. por.; ako nedôvodné, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.